ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda laiendatud koosseisus)

25. oktoober 2005 *

Kohtuasjas T-379/03,

Peek & Cloppenburg KG, asukohaga Düsseldorf (Saksamaa), esindajad: advokaat U. Hildebrandt, hiljem advokaadid P. Lange, P. Wilbert ja A. Auler ning hiljem advokaadid P. Lange, P. Wilbert, A. Auler ja J. Steinberg,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: D. Schennen ja G. Schneider, hiljem A. von Mühlendahl, D. Schennen ja G. Schneider,

kostja,

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 27. augusti 2003. aasta otsuse (asi R 105/2002-4) peale, mis käsitleb sõnamärgi Cloppenburg registreerimist ühenduse kaubamärgina,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
(teine koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ja S. Papasavvas,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. aprilli 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja esitas 24. oktoobril 2000 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") ühenduse kaubamärgi taotluse nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01; lk 146) (muudetud kujul) alusel.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, oli sõnamärk Cloppenburg.

3 Registreerimist taotleti „jaekaubandusteenuste" jaoks, mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbivaadatud ja parandatud kujul) klassi 35.

4 20. detsembri 2001. aasta otsusega lükkas ühtlustamisameti kontrollija registreerimistaotluse määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel tagasi.

5 Hageja esitas 25. jaanuaril 2002 määruse nr 40/94 artiklite 57–59 alusel ühtlustamisametile kontrollija otsuse peale kaebuse.

6 Neljas apellatsioonikoda jättis 27. augusti 2003. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") kaebuse rahuldamata. Apellatsioonikoda leidis sisuliselt, et sõna „Cloppenburg" tähistab linna Alam-Saksi liidumaal ja et *Landkreis* Cloppenburgis, maa-alal, millele see linn on oma nime andnud, oli 2002. aastal rohkem kui 152 000 elanikku. Apellatsioonikoda toob välja, et Saksamaal mõistetakse sõnalõppu *burg* (loss) kui kohatähist, Cloppenburgi tähtsamaid linnu ja piirkondi mainitakse pidevalt ülesaksamaalistes ilmateadetes ja -ennustustes ja et vastavad tähised esinevad maanteeliiklusmärkidel, mida võib lugeda teed mööda sõites või kuulda liiklusuudistest. Ta lisab, et nimi „Cloppenburg" tähistab teenuste osutaja asukohta ja seetõttu kohta, kus jaekaubandusteenuseid kavandatakse ja kust neid osutatakse. Apellatsioonikoda tegi sellest järelduse, et Saksa lõpptarbija mõistaks sõna „Cloppenburg" kui geograafilise päritolu tähist.

Menetlus ja poolte nõuded

7 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 17. novembril 2003.

8 Hagiavalduses palub hageja Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

9 Ühtlustamisamet esitas 20. veebruaril 2004 dokumendi pealkirjaga „kostja vastus". Esitatud dokumendis, pealkirja „nõuded" all, ütleb ühtlustamisamet järgmist:

„[Ühtlustamisamet] kaldub toetama hageja taotlust vaidlustatud otsuse tühistamiseks. Selline lähenemine viiks aga [...] hageja nõude tunnistamiseni ja võtaks [Esimese Astme Kohtult] vajaduse otsuse tegemiseks. Antud olukorras palub kostja [Esimese Astme Kohtul] hagi lahendada, võttes arvesse poolte esitatud faktilist ja õiguslikku argumentatsiooni.

Käesoleval hetkel loobub kostja kindla nõude esitamisest."

10 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus alustada suulist menetlust.

11 Pärast poolte ärakuulamist saatis Esimese Astme Kohus asja edasi teisele kojale laiendatud koosseisus.

12 Kohtuistungil kinnitas ühtlustamisamet, et ei nõua vaidlustatud otsuse tühistamist, vaid soovib selle jätta otsustada Esimese Astme Kohtu äranägemisel.

Õiguslik käsitlus

Poolte argumendid

13 Hagi toetuseks toob hageja peamiselt välja määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumise.

14 Esiteks märgib ta, et sõna „Cloppenburg" on Saksamaal sageli esinev perekonnanimi, kui võtta arvesse, et selle nime all on telefoniraamatus kirjas enam kui 16 000 abonenti. Niisiis on perekonnanimed hageja arvates loomu poolest eristusvõimelised. Sellega seoses juhib ta tähelepanu sellele, et Euroopa Kohtu 23. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-191/01 P: Siseturu Ühtlustamise Amet *v.* Wrigley (EKL 2003, lk I-12447) ei ole antud asjas asjakohane. Selle otsuse kohaselt võidakse sõnamärgi registreerimisest keelduda, kui vähemalt üks selle võimalikest tähendustest tähistab asjaomaste kaupade või teenuste teatavat omadust. Kui põhitähendus tähistab kaubanduses midagi muud kui geograafilist asukohta, on registreerimine hageja väitel õiguspärane.

15 Teiseks märgib hageja, et saksa keeles on geograafilised tähised tavaliselt seotud selliste sõnade või sõnalõppudega nagu „*aus* Cloppenburg" või „Cloppenburg*er* ..." (Cloppenburgist).

16 Kolmandaks leiab hageja, et ühtlustamisamet ei ole tõendanud, et sihtrühm seostaks nimetust „Cloppenburg" jaemüügiteenustega või et sellise seose teket võiks edaspidi mõistlikult ette näha.

17 Kohtuistungil lisas hageja, et vaidlustatud otsus ei olnud korrektselt põhjendatud, kuna apellatsioonikoda piirdus ainult hageja esitatud argumentide ümberlükkamisega ilma neid kohaste argumentidega asendamata.

18 Ühtlustamisamet leiab, et hagi on põhjendatud alljärgnevatel asjaoludel. Esiteks, apellatsioonikoda ei tõendanud, et sihtrühm Cloppenburgi linna tunneb. Teiseks ei viita miski sellele, et Cloppenburg — linn või *Landkreis* — oleks tuntud kui mingit sorti kaupade tootmiskoht. Kolmandaks ei ole apellatsioonikoda tõendanud, et Cloppenburg on oma ümbruskonnast kaugemal tuntud teenuste osutamise kohana. Seetõttu ei tajuks sihttarbija, kelleks on keskmine Saksa tarbija, et märk Cloppenburg koosneb üksnes märkidest või tähistest, mida kaubanduses võidakse kasutada teenuse osutamise asukoha või jaekaubandusteenuste raames müüdavate kaupade geograafilise päritolu tähistamiseks.

19 Ta lisab, et vastavalt Esimese Astme Kohtu 30. juuni 2004. aasta otsusele kohtuasjas T-107/02: GE Betz *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Atofina Chemicals

(BIOMATE) (EKL 2004, lk II-1845) ei ole ühtlustamisamet kohustatud nõudma hagi rahuldamata jätmist, vaid võib jätta asja otsustada Esimese Astme Kohtu äranägemisel, esitades kõik argumendid, mida ta kohaseks peab. Seetõttu ei saa ühtlustamisamet vastavalt Euroopa Kohtu 12. oktoobri 2004. aasta otsusele C-106/03 P: Vedial *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2004, lk I-9573), mis jättis jõusse apellatsiooni korras edasi kaevatud Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsuse kohtuasjas T-110/01: Vedial *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — France Distribution (HUBERT) (EKL 2002, lk II-5275), mingil juhul muuta vaidluse tingimusi. Ühtlustamisamet on seisukohal, et samad tingimused laienevad ka absoluutseid registreerimisest keeldumise põhjusi puudutavatele menetlustele.

20 Lisaks väidab ühtlustamisamet, et määruse nr 40/94 artikli 60 kohaselt ei ole apellatsioonikojale saadetud kaebus enam kontrollija pädevuses ning viimane on seotud ühtlustamisameti juhataja juhtnööridega. Sama määruse artikli 131 lõike 2 kohaselt käesoleval juhul kohaldamisele kuuluvas redaktsioonis on apellatsioonikojad sõltumatud ning see takistab ühtlustamisametil vaidlustatud otsust tagasi võtta või seda asendada kaebuse esitajale soodsa otsusega.

21 Kohtuistungil asus hageja ühtlustamisametiga samale seisukohale viimase nõuete vastuvõetavuse osas, kuigi märkis, et oleks eelistanud, et ühtlustamisamet nõuaks vaidlustatud otsuse tühistamist.

Ühtlustamisameti nõuete vastuvõetavus

22 Seoses ühtlustamisameti menetlusseisundiga on Esimese Astme Kohus apellatsioonikoja poolt vastulausemenetluse kohta tehtud otsust käsitledes leidnud, et kuigi ühtlustamisametil ei ole apellatsioonikoja otsuse peale hagi esitamiseks vajalikku pädevust, siis samas ei saa temalt ka nõuda, et ta kaitseks põhimõtteliselt kõiki apellatsioonikodade vaidlustatud otsuseid või taotleks alati nende otsuste vastu suunatud hagide rahuldamata jätmist (eespool viidatud kohtuotsus BIOMATE, punkt 34). Miski ei takista ühtlustamisametil hageja nõudega ühineda ega jätta asja otsustada Esimese Astme Kohtu äranägemisel, esitades kõik argumendid, mida ta

peab kohaseks Esimese Astme Kohtule vajaliku teabe andmiseks (eespool viidatud kohtuotsus BIOMATE, punkt 36). Samas ei saa ta esitada apellatsioonikoja otsuse tühistamise või muutmise nõuet punktides, mida hagiavalduses ei ole välja toodud, ega esitada väiteid, mida hagiavalduses ei ole välja toodud (vt selle kohta eespool viidatud 12. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas Vedial *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 34).

23 Kuigi Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 133 lõikes 2 on ühtlustamisametit nimetatud kostjana Esimese Astme Kohtus, ei muuda see määruse nr 40/94 üldisest loogikast tulenevaid järeldusi apellatsioonikodade suhtes. See võimaldab lahendada kohtukulude küsimuse juhul, kui vaidlustatud otsust muudetakse või tühistatakse, sõltumata sellest, millisel seisukohal oli ühtlustamisamet Esimese Astme Kohtus (eespool viidatud kohtuotsus BIOMATE, punkt 35).

24 Kodukorra neljandas jaotises nähakse ühtlustamisametit läbivalt üksnes kostja rollis, eristamata lisaks hagejale ka teisi menetlusosalisi hõlmavaid Esimese Astme Kohtus toimuvaid menetlusi (edaspidi „menetlused *inter partes*") menetlustest, kus vastamisi on ainult hageja ja ühtlustamisamet (edaspidi „menetlused *ex parte*"). Lisaks ei tulene määruse nr 40/94 artikli 63 sõnastusest mingeid erisusi lähtuvalt sellest, kas vaidlustatud otsuse tegemiseni viinud menetlus oli menetlus *inter partes* või menetlus *ex parte.* Siit järeldub, et eespool viidatud kohtupraktika, mis lähtub menetlustest *inter partes*, on ülekantav ka menetlustele *ex parte.*

25 Olgugi et ühtlustamisamet on otsesõnu keeldunud vaidlustatud otsuse tühistamise taotlemisest ja olgugi et ta on jätnud selle otsustada Esimese Astme Kohtu

äranägemisel, tuleb antud asjas asuda seisukohale, et ta on esitanud ainult argumente, mis toetavad hageja väidet, mis puudutab määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumist. Seetõttu on ühtlustamisamet väljendanud selgelt soovi toetada hageja esitatud nõudeid ja väidet.

26 Neil asjaoludel tuleb ühtlustamisameti nõuded ümber kvalifitseerida ja asuda seisukohale, et ta taotleb sisuliselt hageja nõuete rahuldamist.

27 Ülaltoodud punkidest 22–24 tuleneb, et taotlused, mille kaudu ühtlustamisamet ühines hageja tühistamisnõudega, tuleb lugeda vastuvõetavaks osas, milles need ja nende toetuseks esitatud argumendid ei välju hageja poolt esitatud nõuete ja väidete raamidest.

28 Käsitledes küsimust, kas menetluspoolte nõuete ja argumentide ühtimine võiks võtta Esimese Astme Kohtult vajaduse asjas sisulise otsuse tegemiseks, nagu ühtlustamisamet on mõista andnud, tuleb välja tuua, et hoolimata poolte argumentide ühtimisest asja põhiküsimuse osas ei ole hagi ese ära langenud. Kuigi pooled on ühel meelel, ei ole vaidlustatud otsust muudetud ega tagasi võetud ning ühtlustamisameti pädevuses ei ole seda ise teha ega anda sellekohaseid juhiseid apellatsioonikodadele, kelle sõltumatus on tagatud määruse nr 40/94 artikli 131 lõikega 2 kuni 9. märtsini 2004 kohaldatud redaktsioonis ja artikli 131 lõikega 4 kehtivas redaktsioonis. Siit tuleneb, et hagejal säilib huvi kõnealuse otsuse tühistamise vastu.

29 Eelnevast tuleneb, et poolte nõuete ja argumentide ühtimine ei vabasta Esimese Astme Kohut vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kontrollimisest seoses kohtumenetluse aluseks olevas hagiavalduses esitatud väidetega.

Põhiküsimus

30 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt ei registreerita „kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi".

31 Lisaks sätestab sama määruse artikli 7 lõige 2, et „[l]õiget 1 kohaldatakse olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused on ainult teatavas ühenduse osas".

32 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c järgib üldise huvi eesmärki, mis nõuab, et registreerimistaotlusega hõlmatud kauba- või teenuseliike kirjeldavad märgid ja tähised peavad olema vabaks kasutamiseks kõikide jaoks. Seega takistab see säte märkide ja tähiste kinnistamist ühele ettevõtjale ainult sellel põhjusel, et need on kaubamärkidena registreeritud (vt analoogia korras Euroopa Kohtu 4. mai 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-108/97 ja C-109/97: Windsurfing Chiemsee, EKL 1999, lk I-2779, punkt 25).

33 Kui käsitleda konkreetsemalt kaubamärgitaotlusega hõlmatud kaubaliikide geograafilist päritolu tähistada võivaid märke või tähiseid, iseäranis geograafilisi nimetusi, siis üldine huvi nende kättesaadavuse säilitamiseks ei ole tingitud mitte ainult nende võimest kajastada asjaomaste kaupade ja teenuste võimalikku kvaliteeti ja muid omadusi, vaid ka võimest mõjutada erineval moel tarbijate eelistusi, näiteks sidudes kaubad ja teenused positiivseid tundeid esile kutsuda võiva kohaga (vt analoogia korras eespool viidatud Windsurfing Chiemsee kohtuotsus, punkt 26).

34 Lisaks tuleb märkida, et kaubamärgina ei registreerita esiteks geograafilisi nimetusi, kui need tähistavad kindlaksmääratud geograafilisi kohti, mis on juba omandanud maine või tuntuse asjaomase toodete või teenuste liigiga seoses ja mis huvigrupi silmis kujutavad endast vastavat ühenduslüli, ja teiseks ei registreerita geograafilisi nimetusi, mida võivad soovida kasutada ettevõtjad, kes peavad saama neid nimetusi kasutada asjassepuutuva kauba- või teenuseliigi geograafilise päritolu tähistamiseks (vt analoogia korras eespool viidatud Windsurfing Chiemsee kohtuotsus, punktid 29 ja 30).

35 Sellega seoses tuleb välja tuua, et ühenduse seadusandja on erandina määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktist c jätnud võimaluse geograafilist päritolu tähistada võivate märkide registreerimiseks kollektiivkaubamärgina nimetatud määruse artikli 64 lõike 2 alusel, ja teatavate kaupade korral — juhul, kui need täidavad vajalikud tingimused — geograafilise tähise või päritolunimetusena vastavalt nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 4).

36 Sellegipoolest tuleb märkida, et põhimõtteliselt ei keela määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c kaubamärgina registreerimast geograafilisi nimetusi, mis on huvigrupi jaoks tundmatud või vähemalt tundmatud geograafilise koha tähistajana; samuti nimetusi, mille puhul tulenevalt tähistatud koha iseloomust ei ole tõenäoline, et huvigrupp võiks arvata, et asjaomane kauba- või teenuseliik sellest kohast pärineb või on seal kavandatud (vt analoogia korras eespool viidatud Windsurfing Chiemsee kohtuotsus, punkt 33).

37 Eeltoodut silmas pidades tuleb märgi kirjeldavat iseloomu hinnata esiteks seoses asjassepuutuvate kaupade ja teenustega ning teiseks seoses sellega, kuidas sihtrühm seda mõistab (Esimese Astme Kohtu 15. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-295/01: Nordmilch *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (OLDENBURGER), EKL 2003, lk II-4365, punktid 27–34).

38 Hinnangu andmisel peab ühtlustamisamet välja selgitama, kas geograafiline nimetus on huvigrupis tuntud kohatähisena. Lisaks on tarvis, et vaidlusalune nimi seonduks huvigrupi silmis ka tegelikult kaitstavate kaupade või teenuste liigiga või et oleks vähemalt tõenäoline, et selline nimi võib huvigrupi silmis asjaomaste kaupade või teenuste liigi geograafilist päritolu tähistada. Selle kontrollimise raames tuleb eriti võtta arvesse vaidlusaluse geograafilise nimetuse tuntuse astet huvigrupis ning sellega tähistatud koha ja asjassepuutuvate kaupade või teenuste iseloomu (vt analoogia korras eespool viidatud Windsurfing Chiemsee kohtuotsus, punkt 37 ja resolutiivosa punkt 1).

39 Antud juhul peab Esimese Astme Kohtu kontroll piirduma küsimusega, kas taotletav kaubamärk koosneb asjaomase Saksamaa sihtrühma jaoks üksnes tähisest, mida kaubanduses võidakse kasutada tähistatud teenuste geograafilise päritolu tähistamiseks. On selge, et „Cloppenburg" on umbes 30 000 elanikuga Alam-Saksimaal asuva linna nimi.

40 Lisaks ei ole hageja vaidlustanud, et asjaomase sihtrühma, kelleks on „jaekaubandusteenuste" keskmised tarbijad, moodustavad keskmised Saksa tarbijad.

41 Tähise Cloppenburg kirjeldavat iseloomu käsitledes tuleb esmalt tõdeda, et mitte kõik vaidlustatud otsuses väljatoodud põhjendused, mille eesmärgiks on tõendada, et keskmine tarbija Saksamaal tunneb seda märki kui geograafilist kohta, ei ole veenvad.

42 Esiteks, kuigi *burg*-lõpuga sõnad on sageli geograafilise koha vasteks, ei piisa ainult sellest sõnalõpust tuvastamiseks, et tarbija tunneb sõnas „Cloppenburg" ära kindla linna tähistuse. See sõnalõpp esineb ka perekonnanimedes ja väljamõeldud sõnades.

43 Teiseks ei ole veenev apellatsioonikoja tees, mille kohaselt Cloppenburgi-suurustele linnadele viidatakse pidevalt ülesaksamaalistes ilmateadetes ja -ennustustes. Tegelikult kasutatakse ülesaksamaaliselt levitatavates ilmaennustustes viitepunktidena suuri linnu nagu Hamburg, Hannover, Düsseldorf, Köln, Berliin, Frankfurt Maini ääres, Stuttgart või München ning mägesid ja suuri jõgesid. Cloppenburgi tähtsusega linn esineb neis vaid erandjuhtudel.

44 Kolmandaks, asjaolust, et Cloppenburgi linnale võidakse viidata maanteede liiklusmärkidel või et seda võidakse mainida liiklusuudistes, ei tulene muud kui et need tähistused on suunatud kohalikule elanikkonnale. Esiteks piirduvad maanteeliiklusmärkidel esitatud suunaviidad tervel liitvabariigi territooriumil selliste suurte tuntud linnadega, nagu eelnevas punktis loetletud. Cloppenburgi linna mainitakse ainult ümberkaudses piirkonnas ja see on suunatud neile, kes soovivad sellesse piirkonda või linna kohale minna. Teiseks kehtib liiklusuudiste kohta sama kaalutlus: seda

jälgivad tähelepanuga vaid need, kellele sel hetkel antud piirkonna liikluse olukord ka tegelikult huvi pakub.

45 Lõpuks ei ole apellatsioonikoda välja toonud ühtegi huviväärsust ega majandustegevust, mille poolest tarbijad kogu Saksamaa territooriumil tunneksid Cloppenburgi linna.

46 Esimese Astme Kohus võib jätta lahtiseks küsimuse, kas sihtrühm tunneb Cloppenburgi linna geograafilise kohana. Igal juhul, isegi eeldusel, et see linn on Saksa tarbijale tuntud, tuleb linna vähese tähtsuse tõttu asuda seisukohale, et see tuntus on väike või parimal juhul keskmine.

47 Teiseks tuleb välja tuua, et apellatsioonikoda ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et sihtrühma silmis esineb seos Cloppenburgi linna või piirkonna ja asjaomase teenusteliigi vahel või et võiks mõistlikult ette näha, et sõna „Cloppenburg" võiks sihtrühma jaoks vaidlusaluse teenusteliigi päritolu tähistada.

48 Vaidlustatud otsuses on vaid öeldud, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamiseks piisab, kui tarbija võib arvata, et sõna „Cloppenburg" tähistab kohta, kus jaekaubandusteenuseid pakutakse ja kust lähtuvalt neid osutatakse, jättes samas märkimata, mil määral see tingimus antud juhul täidetud on. Sisuliselt on apellatsioonikoda piirdunud hinnangu andmisega, et Saksa tarbija jaoks vastab sõna „Cloppenburg" ühe Alam-Saksimaa linna nimele.

49 Siiski, isegi kui sihtrühm teab Cloppenburgi linna, ei tulene sellest automaatselt, et seda märki võiks kaubanduses kasutada geograafilise päritolu tähistamiseks. Selleks et kontrollida, kas kõnealused registreerimisest keeldumise põhjused on täidetud, tuleb arvesse võtta kõiki asjassepuutuvaid tingimusi, nagu tähistatud kaupade ja teenuste olemus, vaidlusaluse geograafilise koha tuntuse aste just kõnealuses majandusvaldkonnas ja selle tuntuse aste sihtrühmas, kõnealuse tegevusharu traditsioonid ja küsimus, mil määral võiks asjaomaste kaupade või teenuste geograafiline päritolu huvigrupi silmis olla oluline asjassepuutuvate kaupade või teenuste kvaliteedi või muude omaduste hindamisel.

50 Käesoleval juhul on Cloppenburgi linn asjaomase avalikkuse hulgas vähe või parimal juhul keskmiselt tuntud. Esiteks on tegemist väikese linnaga. Teiseks ei ole apellatsioonikoda välja toonud ühtegi kauba- või teenuseliiki, mille puhul see linn oleks omandanud tuntuse tootmise või teenuste osutamise kohana. Ka ei ole apellatsioonikoda välja toonud ühtegi kauba- või teenuseliiki, mille puhul kaubanduses oleks kombeks ära märkida jaekaubandusteenuste geograafiline päritolu. Lisaks ei peeta selliste teenuste geograafilist päritolu asjassepuutuvaks nende kvaliteedi või omaduste hindamisel.

51 Neil asjaoludel ei seondu Cloppenburgi linn asjaomase avalikkuse silmis kõnealuste teenustega ja ei ole mõistlik arvata, et kõnealune tähis võiks tulevikus tähistada selliste teenuste geograafilist päritolu.

52 Sellest järeldub, et apellatsioonikoda on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisel toime pannud õigusnormi rikkumise. Seetõttu tuleb lugeda põhjenda-

tuks selle sätte rikkumist puudutav väide, ilma et Esimese Astme Kohus peaks võtma seisukohta hageja muude argumentide või puudulike põhjenduste suhtes.

Kohtukulud

53 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja ühtlustamisamet on kohtuvaidluse kaotanud, sest apellatsioonikoja otsus tühistati, mõistetakse kohtukulud välja ühtlustamisametilt, vaatamata tema nõuete ümberkvalifitseerimisele ülal punktis 26.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 27. augusti 2003. aasta otsus (R 105/2002-4).

2. **Mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).**

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 25. oktoobril 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

J. Pirrung